

Milí lidé,

koukám do noční oblohy a přemýšlím o slovech, na která jsem měl dost času.

Přemýšlím o slovech, pro která jsem nenašel dost odvahy.

Přemýšlím o slovech, která již nikdy nesdělím.

Nemohu.

Ti, kterým byla určena, zemřeli.

A přesto to zkusím. Pozdě, ale zkusím. Všechna tato nevyřčená slova beze slova svěřím papíru, ohni, větru a vodě. Nenapadá mě totiž jiná cesta.

Možná máte stejné pocity a životní zkušenosti. Chcete-li, pojdte se mnou krásnou cestou na kouzelné místo kousek za Telčí. Sejdeme se po skončení představení divadla u kašny na náměstí.

Anketa

Zajímalo nás, zda se běžný účastník Prázdnin jen nadechne zdejší atmosféry, anebo tu stráví několik dní, zajde na pár koncertů... A tak jsme se zeptali:

Využili byste permanentku na tři a více večerních koncertů?

Jana, Brno: „Spíš ne, chystám se maximálně na dva koncerty.“

Josef, Rancířov: „Ne, nejsou tu kvalitní spoje z okolí, takže bych to nevyužil.“

Jana, Havl. Brod: „Letos ne, jsem tu jen dnes.“

Aleš, Havl. Brod: „Rozhodně ano.“

Markéta, Vlašim: „Určitě ano, dokonce

jsem se o to už zajímala. Rozhodně by to za stálo, protože program je rok od roku zajímavější.“

Bedřich, Telč: „Ne. Rádi bychom, ale nemá nám kdo hlídat děti.“

Jana, Jihlava: „Záleželo by na tom, jak velká sleva by to byla a zda by byl výběr koncertů dobrovolný.“

Naďa a Karel, Lipník: „Kdyby byla ta možnost, tak určitě ano.“

Martin a Kristýna, Jihlava: „Asi ne, jen jsme se sem přijeli podívat.“

Hana, Hluk: „Ano, pokud by byl výběr koncertů libovolný.“

-Mag-

Na intru jsou čistotymilní lidé - ztrácejí se nám mydla. Naposledy to bylo mEdové. Všichni ekologové se chystají vyhlásit „generální štrajk“, jelikož Honza rozsedl hlemýždě. P.S. Neví někdo, v čem se dá vyprat rozmasakrovaný plazivec? Jak jsme zjistili, je na tom MiŠ ještě hůř, než jsme očekávali. Nemá totiž plochou čtrnáctku, jak jsme včera uvedli, ale ještě plošší dvanáctku.

Pro velký úspěch včerejší ukázky důsledků našeho velkého nasazení, vám přinášíme další fotografii z rEdakce.

SPONZOŘI INTERNETU V TELČI

DĚKUJEME VÁM!

ZPRAVODAJ 09/2001

-HH- Honza Hužín -mag- Magda Kaiseršotová foto: Klucí Kolářovi zkrut: Eda

www.webhouse.cz/telc_folk, medved@ji.cz

Zpravodaj Osamocený 3.8.

Tragédie žen spočívá v tom, že každá se nakonec podobá své matce.

Poetiční sólisté

„Dnes nad společným prvkem programu hlavního koncertu vůbec nemusím přemýšlet. Dramaturgie svedla dohromady původně dva písničkáře, nakonec se v zahrádce za scénou vylíhli čtyři, ke všemu stylově velmi podobní. Přesnější by bylo napsat Mistr a tři učedníci.“

Slovenský písničkář Peter (čili 5iar, jak se s oblibou podepisuje) Lachký přijel do Telče původně jen na Kocouří scénu, ovšem za dlouhou cestu a skvělý výkon ho štáb odměnil prostorem pro čtyři písničky v úvodu hlavního koncertu. V prvních minutách působil Peter trochu zakřiknutě, ale

dokázal to obrátit v klad a získat svou bezprostředností sympatie všech. Jeho písničky sice neřešají složité životní otázky, ale mají skvělé textové nápady a jsou jako hezké drobné korálky. Přídavek byl naprosto zasloužený – mrzí mě, že jsem odpoledne kvůli práci v redakci slyšel jen zlomky jeho vystoupení.

Sotva Peter dopřidával, vyšvihl se na zámecká prkna Jan Matěj Rak. Už od prvních tónů bylo zřejmé, že má „najeto“ o něco víc než jeho předcházející kolega, navíc po otci podědil (a patřičně vycvičil) vynikající kytarovou techniku. Ta mu dovolovala hrát i složitější písničky inspirované swingem a počátky jazzu (na důkaz toho si Matěj stříhl i instrumentálku Klobouk ve křoví) – a taky patřičně posluchačsky náročnější. Navíc jeho hlas je křehčí než

Peterův, a tak jsem sem tam měl potíže porozumět textu. Každopádně je škoda, že se Matěj angažuje víc v Chesedu (a nyní i v Natalice) a nevystupuje tolik sólově.

Ne, ještě stále nepřicházel Karel Plíhal, poslal jako svého předskokana jiného Karla – Diepolda. Uvědomil jsem si, že jsem tohoto pána slyšel poprvé už v roce 1983 ve Svojsčicích, a dodnes si pamatuji na některé veselé písně, které tehdy rozesmály amfiteátr snad nejvíce ze všech účinkujících.

A Karel mě potěšil dvěma z nich, jinak se ovšem jeho blok nesl ve znamení meditace a pomalejších melodii. Svým skromným vystupováním si u mě napsal velké plus a připravil půdu pro příchod Toho, Na Kterého Všichni Čekali.

Karel Plíhal si od něho převzal kytaru – jak vysvětlil, jezdí toto léto spolu a vozí si jen z úsporných důvodů kytaru jen jednu. A začalo to. Všichni v publiku viseli Karlovi na

retech a účastníci se tiché soutěže v disciplínách a) „kdo pozná, co to bude“, b) „kdo to zná celé z paměti“, c) „kdo to dokáže zpívat půl vteřiny před Plíhalem, aby ostatní poznali, že to celé zná z paměti. Občas to na nádvoří pěkně potichu zasyčelo, když jsme se všichni sešli na nějaké sykavce. Jako plíhalofil jsem byl přítom překvapen, že pár kousků neznám, ale to bude tím, že jsou nově připravované pro desku písni Josefa Kainara (má se jmenovat Nebe počká a vyjít na podzim).

dokončení na straně 38

pokračování ze strany 37

Ani tentokrát jsme nestihli skončit na zámku do půl jedenácté. Jakmile se totiž Karel zvedl k odchodu po poslední písni, bouřlivý aplaus ho donutil pochopit, že to takhle zkrátka nepůjde, a proto úsporně přidával ve dvou delších blocích, dohromady plných osm písní, čímž vytvořil letošní rekord v počtu předavků.

A to jsem zcela pominul básničky, jimiž mistr slovních hříček častoval publikum. Jenom

Ranní ptáče dál doskáče aneb sportem k trvalé invaliditě

Dnes od desáté hodiny ranní proběhl mezinárodní fotbalový turnaj. Ve finále se utkal výběr Slovenska s českými vyletníky. Hrál se podle mezinárodních pravidel. Jedinou výjimkou bylo, že gól od holek platil za tři. Po urputném a vysilujícím dvouhodinovém boji zvítězili slovenští borci posílení o některé z hvězd české kopané (Žofka Kabelková, Lucka Kislingerová a také Verunka) v těsném poměru 20:19. Gratulujeme vítězům a blahopřejeme všem k předvedeným sportovním výkonům. Pokud i vy cítíte, že sportovní duch vám není cizí, přijďte se s námi ztapojit do Telč Open 2001, tentokrát ve volejbale.

Cyklovýlet

Na západ od Telče to už trochu známe, podíváme se tedy na druhou stranu. A protože předchozí etapa byla docela náročná, zvolíme si nějaký menší okruh.

Z telčského náměstí vyjedeme po červené značce směrem k nádraží, kde odbočíme vpravo (směr Nová Říše). Silnice nás protáhne pod tratí a lesíkem nahoru, mezi poli a zas dolů k mostu přes Dyji. Za mostem pokračujeme po hlavní silnici a rozvrhneme si sílu na ostré kilometrové stoupání. Překulíme se přes vrcholek do Zvolenovic a na křižovatce se dáme vlevo přes další kopec do Rozsíček, kde se znovu potkáme s červenou.

Točíme se vpravo a ještě chvíli stoupáme, z cesty uteče červená a nahradí ji žlutá, po níž sjedeme do protějšího lesa k rybníčku se zvláštním názvem Vývozní. Chceme-li, dáme pauzu a osvěžíme se v něm před následujícím stoupáním. Za rybníčkem opustíme i žlutou značku a uhneme vlevo, cesta postupně zmírní sklon a už po rovině dorazí krajem lesa na kři-

jedna ukázka:

*Máme doma tuleně, kterej hraje na bicí.
Dáme na něj krabici, bude to znít tlumeně.*

Tak příště vám to už fakt nesmí utéct.

-HH-

Extra tip

Máte otláčený zadek z cyklovýletů a sedět ve stínu Mariánského sloupu na náměstí vás už nebaví? Pak zkuste vaši dušičku přehlcenou tóny kytar a písní polaskat pohledem na krásné obrazy! Nenechte si ujít expozici obrazů českého malíře Jana Zrzavého v zámecké galerii – jsou zde vystavena originální díla od počátku umělcovy tvorby až do roku 1965. Kromě velmi známých obrazů (Poslední večeře, Cesta do Emauz, Jana Křtitel) zde naleznete i další zajímavá díla, která, ač méně známá, za shlédnutí určitě stojí. Ten, kdo Jana Zrzavého zná, tuší, že v galerii najde jednoduchost, něhu a sen. Jako by nás obrazy vracely do lehce zaměněného světa dětství, pro který platila jiná pravidla než pro náš reálný svět. Mořem a sluncem nám zavoní díla inspirovaná pobytem v Bretani a Itálii, objevíme zde i povědomé motivy z Vysočiny. Tak přijďte a nechte se unést daleko do všedního světa, popusťte uzdu svým snům a fantazií...

-Mag-

žovatku s hlavním tahem Telč-Brno.

Jsme na hřebeni, vlevo se nám nabízí úchvatný pohled na Jihlavské vrchy. Necelý kilometr do Ořechova jde ještě zpočátku nahoru (z vršku nad vsí je moc hezký výhled), ale pak se to zlomí, prolétneme vsí, před jejím koncem odbočíme vlevo na nenápadnou polní cestu a po vrstevnici směřujeme mezi poli do Nevcehle. Pozor při sjezdu dolů, silnice se ve spádu dost kroutí!

Na tachometru máme z Telče 16 kilometrů a komu to stačilo, odbočí vlevo rychlou a nenáročnou trasou přes Urbanov (do Telče 8 kilometrů). Delší variantou je dát se rovněž na násvi vlevo, ale přejet potok a rybníček objet zprava směrem k zemědělskému družstvu, sjezdem k Dyji a přes ni do Sedlejova. I zde lze odbočit do Telče, navíc za vsí jezdí lokálka (pro obzvlášť unavené). Ještě delší varianta odbočí v Sedlejově vpravo a stoupá za železničním přejezdem přes lesík až k jihlavské silnici, tu přejezdě a už je na dosah Roštejna. Ovšem tam podrobněji někdy jindy.

-HH-

Žofie Kabelková

Pro někoho zázračně

dítě, pro jiné mimořádně talentovaná mladá zpěvačka, pro část konkurence nejspíš noční můra. Majitelka loňské Porty a letošního Krtečka, která vyletěla vzhůru jako kometa, teprve studuje na jihlavském gymnáziu, přesto vítězí v jedné soutěži za druhou. Její pozitivní přístup, milé dívčí písně a vyškolený hlas strhly diváky v Telči k potlesku už před rokem. Tentokrát se představí po boku dalších mladých úspěšných interpretů na hlavní scéně.

-HH-

Ivo Cívárek a OKO

<http://oko.webz.cz>

Ač jeho texty srší nápady i překvapivými obraty, v písničkách překvapuje jeho hudební vynalézavost, on

sám je vynikajícím klavíristou i kytaristou a obklopují jej další dvě vynikající instrumentalistky Petra Klementová a Jana Havlová, nestal se (zatím) hvězdou první velikosti a k úspěchu pomáhá jiným – třeba Mošnám jako jeden z jejich dodavatelů písniček a úprav nebo řadě kolegů písničkářů svým nástrojovým doprovodem. Přesto se podle mého soudu letos zaslouženě zviditelnil v anketě F&C v kategorii Objev roku a vydal se skupinou hodně dobře debutové CD. Pro příznivce zajímavé nehlukné muziky a přemýšlivých textů není co řešit. „Když nad námi Bůh není, tak kde může být...?!“

-HH-

Ankara a WBB

Tyhle dva bandy jsou

vlastně personální unií. Tři členové bluegrassové skupiny Ankara si vloni na jaře chtěli občas zahrát blues a přibrali další dva instrumentalisty. Jako motto si dali větu „Smutný písničky jsou tady vod toho, aby život moh bejt ve selej.“ a pojmenovali se Walkin' Blues Band (WBB). Později pohltili i zbývajícího člena Ankaru s mandolínou, což ryze bluesový zvuk pozoruhodně obohatilo. Obě formace vystoupí společně, bude zajímavé sledovat, jak titíž lidé hrají muziku odlišných stylů.

-HH-

zítra
zámeček

K+K band

Loni získali od štábu festivalu Zahrada Krtečka. Jeden z členů štábu – Tomáš Hrubý – k tomu napsal v časopise F&C: „Ještě méně jsme váhali nad Krtečkem pro Krajčíček-Krák Band, kde kromě ústřední dvojice (mandolína - klavír) hráli ještě kontrabasista Jaroslav Panuš, bubeník Petr Hladík a houslista Stano Palůch. Velmi nápaditě novoakustické instrumentálky podané s enormním švihem se líbily i řadě posluchačů, přestože – připouštím – v Malostranské besedě se podobná hudba poslouchá lépe než v amfiku. Ale jestli někdo z předvádějících se sestav vyčnívá z řady, je to právě K+K Band.“ Co dodat.

-HH-

Mošny

<http://www.mosny.cz>

Šest mošních vokalistů je tak mladých, až se nechce věřit, že skupina oslaví na podzim už deváté narozeniny. Jsou příkladem pro mnoho mladých kapel, které netpělivě chtějí dosáhnout věhlasu za pár měsíců – poctivě se pracovali v soutěžích a na konkurencích k dvojnásobnému zisku Krtečka na festivalu Zahrada a k dvěma vydaným albům. Na jejich brněnských koncertech bývá pravidelně nabitá. Chcete vědět proč? Přijďte si poslechnout folk s šesti krásně ladícími hlasy a zjistit, zda už sehnali nového baskytaristu.

-HH-

Divadlo v pytli

Petr „Stolki“ Stolař už několikrát přivezl do Telče divadlo, které se hraje a režuruje téměř samo. Představení hodně sází na improvizaci a spolupráci diváků, takže se předem nedá určit, jak se příběh vyvine a všichni se svým způsobem stávají jeho spolutvárci. Proto radíme všem, kteří se nechtějí nechat zatáhnout do hry a neumějí vylézt ze své ulity, aby se v pátek pozdě večer zdaleka vyhnuli náměstí.

-HH-

zítra
zámeček

zítra
zámeček

dnes
nocturno